

RACZEK (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają pochyleń; a prawdopodobnie jasne (tak w rak).

sg A Raczka. ◇ [I raczki(e)m].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. [*Dem. od „rak” ‘skorupiak’:*

Zwrot: »raczkiem [= na czworakach] chodzić« = repere genibus, reptare per manus et genua Cn: Kto widał kaczę, co przy kacze brodzi, Tak za tą dziewczką dziewczę raczkiem chodzi. Otwin(?)Erot 143.]

2. *n-pers: Zestawienie: Iakom ya tego to Iana Raczka szbil kyedi my szie lypicz nyedal ZapWar 1517 nr 2231.*

LW